Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2020 m. kovo 19 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Teismų bendradarbiavimas baudžiamosiose bylose – Neteisėtai įgytų aktyvų konfiskavimas nesant apkaltinamojo nuosprendžio – Direktyva 2014/42/ES – Taikymo sritis – Pamatinis sprendimas 2005/212/TVR“

Byloje C-234/18

dėl *Sofiyski gradski sad* (Sofijos miesto teismas, Bulgarija) 2018 m. kovo 23 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2018 m. balandžio 3 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Komisia za protivodeystvie na koruptsiyata i za otnemane na nezakonno pridobitoto imushtestvo

prieš

BP,

AB,

PB,

„Trast B“ OOD,

„Agro In 2001“ EOOD,

„ACounT Service 2009“ EOOD,

„Invest Management“ OOD,

„Estate“ OOD,

„Bromak“ OOD,

„Bromak Finance“ EAD,

„Viva Telekom Bulgaria“ EOOD,

„Balgarska Telekomunikationna Kompania“ AD,

„Hedge Investment Bulgaria“ AD,

„Kemira“ OOD,

* Proceso kalba: bulgarų.

„Dunarit“ AD,

„Technologichen Zentar-Institut Po Mikroelektronika“ AD,

„Evrobild 2003“ EOOD,

„Technotel Invest“ AD,

„Ken Trade“ EAD,

„Konsult Av“ EOOD,

Louvrier Investments Company 33 SA,

EFV International Financial Ventures Ltd,

InterV Investment SARL,

LIC Telecommunications SARL,

V Telecom Investment SCA,

V2 Investment SARL,

Empreno Ventures Ltd,

dalyvaujant:

Corporate Commercial Bank, likviduojamam,

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkė A. Prechal, Teisingumo Teismo pirmininkas K. Lenaerts, Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotoja R. Silva de Lapuerta, einantys trečiosios kolegijos teisėjų pareigas, teisėjai L. S. Rossi (pranešėja) ir J. Malenovský,

generalinė advokatė E. Sharpston,

posėdžio sekretorius M. Aleksejev, skyriaus vadovas,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2019 m. birželio 5 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

– *Komisia za protivodeystvie na koruptsiyata i za otnemane na nezakonno pridobitoto imushtestvo*, atstovaujamos P. Georgiev ir N. Kolev,

– BP, atstovaujamo advokato L. E. Karadaliev,

– AB, atstovaujamos advokato S. A. Stoyanov,

– PB, atstovaujamos advokatų D. V. Kostadinova ir S. Pappas,

– „Trast B“ OOD, atstovaujamos advokato S. A. Stoyanov,

– „Dunarit“ AD, atstovaujamos advokato T. S. Trifonov,

– *Corporate Commercial Bank*, likviduojamo, atstovaujamo K. H. Marinova ir A. N. Donov,

– Bulgarijos vyriausybės, atstovaujamos L. Zaharieva ir T. Mitova,

– Čekijos vyriausybės, atstovaujamos M. Smolek, J. Vláčil ir A. Kasalická,

– Airijos, atstovaujamos J. O'Connor, M. Browne, C. Durnin, M. Berry ir A. Joyce, padedamų BL D. Dodd, B. Murray ir SC N. Butler,

– Europos Komisijos, atstovaujamos R. Troosters ir Y. Marinova,

susipažinęs su 2019 m. spalio 31 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2014 m. balandžio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/42/ES dėl nusikaltimų priemonių ir pajamų iš nusikaltimų įšaldymo ir konfiskavimo Europos Sąjungoje (OL L 127, 2014, p. 39; klaidų ištaisymas OL L 138, 2014 p. 114) išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Komisia za protivodeystvie na koruptsiyata i za otnemane na nezakonno pridobitoto imushtestvo* (Kovos su korupcija ir neteisėtai įgyto turto paėmimo komisija, Bulgarija) (toliau – Turto konfiskavimo komisija) ginčą su BP ir keliais fiziniais ir juridiniais asmenimis, kurie laikomi susijusiais su BP arba jo kontroliuojamais, dėl reikalavimo konfiskuoti BP ir šių asmenų neteisėtai įgytą turtą.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

Pamatinis sprendimas 2005/212/TVR

3 2005 m. vasario 24 d. Tarybos pamatinio sprendimo 2005/212/TVR dėl nusikalstamu būdu įgytų lėšų, nusikaltimo priemonių ir turto konfiskavimo (OL L 68, 2005, p. 49) 1, 5 ir 10 konstatuojamosiose dalyse nustatyta:

„(1) Pagrindinis tarpvalstybinio organizuoto nusikalstamumo motyvas yra finansinė nauda. Todėl bet koks tokio nusikalstamumo prevencijos ir kovos su juo bandymas, kad būtų veiksmingas, turėtų būti sutelktas į nusikalstamu būdu įgytų lėšų suradimą, įšaldymą, areštavimą ir konfiskavimą. Tačiau tai apsunkina, *inter alia*, skirtingi valstybių narių teisės aktai šioje srityje.

<…>

(5) Pagal 19 rekomendaciją, pateiktą 2000 m. veiksmų plane „Organizuoto nusikalstamumo prevencija ir kontrolė: Europos Sąjungos strategija naujojo tūkstantmečio pradžiai“, kurį [Europos Sąjungos] Taryba patvirtino 2000 m. kovo 27 d. <…>, turėtų būti išnagrinėtas galimas poreikis priemonės, kuri, atsižvelgiant į geriausią valstybių narių praktiką ir tinkamą pagarbą pagrindiniams teisiniams

principams, įdiegia įrodinėjimo naštos dėl asmens, nuteisto už su organizuotu nusikalstamumu susijusį nusikaltimą, turimo turto šaltinio sumažinimo galimybę atitinkamai pagal baudžiamąją teisę, civilinę arba mokesčių teisę.

<…>

(10) Šio pamatinio sprendimo tikslas yra užtikrinti, kad visos valstybės narės turėtų veiksmingas taisykles, reglamentuojančias nusikalstamu būdu įgytų pajamų konfiskavimą, *inter alia*, susijusias su įrodinėjimo našta dėl asmens, nuteisto už su organizuotu nusikalstamumu susijusį nusikaltimą, turimo turto šaltinio. Šis pamatinis sprendimas susijęs su tuo pat metu pateiktu pamatinio sprendimo dėl sprendimų, susijusių su nusikalstamu būdu įgytų lėšų konfiskavimu ir turto padalijimu, abipusio pripažinimo Europos Sąjungoje Danijos projektu.“

4 Šio pamatinio sprendimo 1 straipsnio pirmoje–ketvirtoje įtraukose nustatyta:

„Šiame pamatiniame sprendime:

– „pajamos“ – bet kokia ekonominė nauda, gauta iš nusikaltimų. Jos gali būti bet kokios turto formos, kaip apibrėžta kitoje įtraukoje,

– „turtas“ apima bet kaip apibrėžtą turtą, ir materialų arba nematerialų, kilnojamąjį ir nekilnojamąjį turtą ir teisinius dokumentus, patvirtinančius nuosavybės teisę arba interesą į tokį turtą,

– „nusikaltimo priemonės“ – bet koks turtas, visas arba iš dalies kuriuo nors būdu naudojamas arba planuojamas panaudoti nusikaltimo arba nusikaltimų padarymui,

– „konfiskacija“ – tai byloje dėl nusikaltimo arba nusikaltimų teismo numatyta turto galutinio atėmimo bausmė arba priemonė.“

5 Minėto pamatinio sprendimo 2 straipsnyje „Konfiskavimas“ nustatyta:

„1. Kiekviena valstybė narė imasi būtinų priemonių, kad galėtų konfiskuoti visas arba dalį nusikaltimo priemonių ir lėšų, įgytų iš nusikaltimų, už kuriuos baudžiama laisvės atėmimu daugiau kaip vien[iems] metams, arba turtą, kurio vertė atitinka tokias lėšas.

2. Mokesčių teisės pažeidimų atvejais valstybės narės gali naudoti kitas nei baudžiamąsias procedūras, skirtas iš pažeidėjo atimti nusikalstamu būdu įgytas lėšas.“

6 To paties pamatinio sprendimo 3 straipsnio „Išplėstos konfiskavimo teisės“ 2 dalies c punkte ir 4 dalyje nurodyta:

„2. Kiekviena valstybė narė imasi būtinų priemonių, leidžiančių konfiskuoti pagal šį straipsnį bent:

<…>

c) jeigu nustatyta, kad turto vertė yra neproporcinga nuteistojo asmens teisėtoms pajamoms ir nacionalinis teismas, remdamasis konkrečiais faktais yra visiškai įsitikinęs, kad svarstomas turtas buvo įgytas iš šio nuteistojo asmens nusikalstamos veiklos.

<…>

4. Valstybės narės gali naudoti kitas nei baudžiamojo proceso procedūras, skirtas iš pažeidėjo atimti svarstomą turtą.“

7 Pamatinio sprendimo 2005/212 4 straipsnyje numatyta:

„Kiekviena Šalis imasi reikalingų priemonių užtikrinti, kad suinteresuotos šalys, kurioms taikomos 2 ir 3 straipsniuose numatytos priemonės, turėtų veiksmingas priemones apginti savo teises.“

8 Šio pamatinio sprendimo 5 straipsnyje nurodyta:

„Šis pamatinis sprendimas nekeičia pareigos gerbti pagrindines teises ir pagrindinius principus, visų pirma įskaitant nekaltumo prezumpciją, kaip įtvirtinta [ES] 6 straipsnyje.“

9 Šio pamatinio sprendimo 6 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Valstybės narės imasi būtinų priemonių šio pamatinio sprendimo įgyvendinimui iki 2007 m. kovo 15 d.“

Pamatinis sprendimas 2006/783/TVR

10 2006 m. spalio 6 d. Tarybos pamatinio sprendimo 2006/783/TVR dėl tarpusavio pripažinimo principo taikymo nutarimams konfiskuoti (OL L 328, 2006, p. 59) 8 konstatuojamojoje dalyje nustatyta.

„Šio pamatinio sprendimo tikslas yra palengvinti bendradarbiavimą tarp valstybių narių dėl nutarimų konfiskuoti turtą tarpusavio pripažinimo ir vykdymo tokiu būdu, kad valstybės narės būtų įpareigotos pripažinti ir vykdyti savo teritorijoje kitos valstybės narės kompetentingo teismo baudžiamosiose bylose priimtus nutarimus konfiskuoti. Šis pamatinis sprendimas yra susijęs su Pamatiniu sprendimu [2005/212]. To pamatinio sprendimo tikslas yra užtikrinti, kad visos valstybės narės turėtų veiksmingas taisykles, reguliuojančias nusikalstamu būdu įgytų pajamų konfiskavimą, *inter alia*, susijusias su įrodinėjimo našta dėl asmens, nuteisto už su organizuotu nusikalstamumu susijusį nusikaltimą, turimo turto šaltinio.“

Direktyva 2014/42

11 Direktyvos 2014/42 9, 22 ir 23 konstatuojamosiose dalyse nurodyta:

„(9) šia direktyva siekiama iš dalies pakeisti ir praplėsti [2001 m. birželio 26 d. Tarybos pamatinio sprendimo 2001/500/TVR dėl pinigų plovimo, nusikaltimo priemonių ir nusikalstamu būdu įgytų pajamų nustatymo, paieškos, įšaldymo, areštavimo ir konfiskavimo (OL L 182, 2001, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 4 t., p. 158)] ir [Pamatinio sprendimo 2005/212] nuostatas. Valstybių narių, kurioms ši direktyva yra privaloma, atžvilgiu turėtų būti pakeistos tam tikros tų pamatinių sprendimų dalys;

<…>

(22) šioje direktyvoje nustatomos būtiniausios taisyklės. Tai nekliudo valstybėms narėms savo nacionalinės teisės aktais suteikti platesnės apimties įgaliojimus, be kita ko, pavyzdžiui, susijusius su jų įrodinėjimo taisyklėmis;

(23) ši direktyva taikoma nusikalstamoms veikoms, patenkančioms į joje išvardytų teisės aktų taikymo sritį. Tų teisės aktų taikymo srityje valstybės narės išplėstą konfiskavimą turėtų taikyti bent jau tam tikroms nusikalstamoms veikoms, kaip apibrėžta šioje direktyvoje.“

12 Šios direktyvos 1 straipsnyje nustatyta:

„1. Šia direktyva nustatomos būtiniausios taisyklės, reglamentuojančios turto įšaldymą, siekiant jį prireikus vėliau konfiskuoti, ir turto konfiskavimą baudžiamosiose bylose.

2. Šia direktyva nedaromas poveikis procedūroms, kurias valstybės narės gali naudoti atitinkamam turtui konfiskuoti.“

13 Minėtos direktyvos 2 straipsnyje numatyta:

„Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:

1) pajamos – bet kokia iš nusikalstamos veikos tiesiogiai ar netiesiogiai gauta ekonominė nauda; jas gali sudaryti bet kokios formos turtas ir jos apima visas vėliau reinvestuotas ar transformuotas tiesiogines pajamas ir materialinę naudą;

2) turtas – bet kokios rūšies materialus arba nematerialus, kilnojamasis arba nekilnojamasis turtas ir teisiniai dokumentai ar raštai, patvirtinantys nuosavybės teisę arba teisę į tokį turtą;

3) nusikaltimo priemonės – bet koks turtas, kuris bet kokiu būdu visas arba iš dalies panaudotas arba kurį planuota panaudoti nusikalstamos veikos arba nusikalstamų veikų padarymui;

4) konfiskavimas – dėl nusikalstamos veikos teismo paskirtas galutinis turto paėmimas;

5) įšaldymas – laikinas draudimas perleisti, sunaikinti, transformuoti turtą, juo disponuoti arba jį išvežti arba laikinas turto saugojimas ar kontrolė;

6) nusikalstama veika – veika, kurios atžvilgiu taikomas bet kuris iš 3 straipsnyje išvardytų dokumentų.“

14 Direktyvos 2014/42 3 straipsnis suformuluotas taip:

„Ši direktyva taikoma nusikalstamoms veikoms, kurių atžvilgiu taikoma:

a) Konvencija dėl kovos su korupcija, susijusia su Europos Bendrijų pareigūnais ar Europos Sąjungos valstybių narių pareigūnais, parengta vadovaujantis Europos Sąjungos sutarties K.3 straipsnio 2 dalies c punktu [(OL C 195, 1997, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 8 t., p. 136)] <…>

b) 2000 m. gegužės 29 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2000/383/TVR dėl apsaugos nuo padirbinėjimo griežtinimo kriminalinėmis bausmėmis ir kitokiomis sankcijomis ryšium su euro įvedimu [(OL L 140, 2000, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 1 t., p. 187)];

c) 2001 m. gegužės 28 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2001/413/TVR, skirtas kovai su sukčiavimu negrynosiomis mokėjimo priemonėmis ir jų klastojimu [(OL L 149, 2001, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 6 t., p. 123)];

d) [P]amatinis sprendimas [2001/500];

e) 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2002/475/TVR dėl kovos su terorizmu [(OL L 164, 2002, p. 3; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 6 t., p. 18)];

f) 2003 m. liepos 22 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2003/568/TVR dėl kovos su korupcija privačiame sektoriuje [(OL L 192, 2003, p. 54; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 6 t., p. 182)];

g) 2004 m. spalio 25 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2004/757/TVR, nustatantis būtiniausias nuostatas dėl nusikalstamų veikų sudėties požymių ir bausmių neteisėtos prekybos narkotikais srityje [(OL L 335, 2004, p. 8)];

h) 2008 m. spalio 24 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2008/841/TVR dėl kovos su organizuotu nusikalstamumu [(OL L 300, 2008, p. 42)];

i) 2011 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/36/ES dėl prekybos žmonėmis prevencijos, kovos su ja ir aukų apsaugos, pakeičianti Tarybos pamatinį sprendimą 2002/629/TVR [(OL L 101, 2011, p. 1)];

j) 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/93/ES dėl kovos su seksualine prievarta prieš vaikus, jų seksualiniu išnaudojimu ir vaikų pornografija, kuria pakeičiamas Tarybos pamatinis sprendimas 2004/68/TVR [(OL L 335, 2011, p. 1)];

k) 2013 m. rugpjūčio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/40/ES dėl atakų prieš informacines sistemas, kuria pakeičiamas Tarybos pamatinis sprendimas 2005/222/TVR [(OL L 218, 2013, p. 8)],

taip pat kiti teisiniai dokumentai, jeigu tuose dokumentuose konkrečiai numatyta taikyti šią direktyvą jais suderintoms nusikalstamoms veikoms.“

15 Direktyvos 2014/42 4 straipsnyje „Konfiskavimas“ nustatyta:

„1. Valstybės narės imasi reikiamų priemonių, kad būtų užtikrinta galimybė visiškai arba iš dalies konfiskuoti nusikaltimo priemones ir pajamas arba turtą, kurio vertė atitinka tokias nusikaltimo priemones arba pajamas, jeigu yra priimtas galutinis apkaltinamais nuosprendis dėl nusikalstamos veikos, kuris taip pat gali būti priimtas pritaikius *in absentia* procedūrą.

2. Jeigu konfiskavimas pagal 1 dalį neįmanomas, bent jau tais atvejais, kai jis neįmanomas dėl įtariamojo arba kaltinamojo ligos arba slapstymosi, valstybės narės imasi reikiamų priemonių, kad būtų užtikrinta galimybė konfiskuoti nusikaltimo priemones ir pajamas tais atvejais, kai baudžiamasis procesas pradėtas dėl nusikalstamos veikos, kuri gali tiesiogiai arba netiesiogiai duoti ekonominės naudos, ir pagal tą procesą būtų buvę galima priimti apkaltinamąjį nuosprendį, jeigu įtariamasis arba kaltinamasis būtų galėjęs dalyvauti procese.“

16 Šios direktyvos 5 straipsnio „Išplėstas konfiskavimas“ 1 dalyje nustatyta:

„Valstybės narės imasi reikiamų priemonių, kad būtų užtikrinta galimybė visiškai ar iš dalies konfiskuoti turtą, priklausantį dėl nusikalstamos veikos nuteistam asmeniui ir galintį tiesiogiai ar netiesiogiai duoti ekonominės naudos, kai teismas, remdamasis bylos aplinkybėmis, įskaitant konkrečius faktus ir turimus įrodymus, pavyzdžiui, tai, kad turto vertė yra neproporcinga nuteistojo teisėtoms pajamoms, yra įsitikinęs, jog tas turtas įgytas iš nusikalstamos veikos.“

17 Direktyvos 6 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Valstybės narės imasi reikiamų priemonių, kad būtų sudaryta galimybė konfiskuoti pajamas arba kitą turtą, kurio vertė atitinka tokias pajamas, kuriuos įtariamasis arba kaltinamasis tiesiogiai arba netiesiogiai perdavė tretiesiems asmenims arba kuriuos tretieji asmenys įsigijo iš įtariamojo arba

kaltinamojo, bent tuo atveju, jei, remiantis konkrečiais faktais ir aplinkybėmis, įskaitant tai, kad perleista ar įgyta neatlygintinai arba už gerokai žemesnę nei rinkos kainą, tie tretieji asmenys žinojo arba turėjo žinoti, kad perdavimo arba įsigijimo tikslas buvo išvengti konfiskavimo.“

18 Direktyvos 2014/42 8 straipsnio 1 dalyje įtvirtina:

„Valstybės narės imasi reikiamų priemonių, kad būtų užtikrinta, kad, siekiant išsaugoti asmenų, kuriems daro poveikį šioje direktyvoje numatytos priemonės, teises, jie turėtų teisę į veiksmingą teisinę gynybą ir teisingą bylos nagrinėjimą.“

19 Šios direktyvos 14 straipsnyje nurodyta:

„1. <…> Pamatinio sprendimo [2005/212] 1 straipsnio pirmos keturios įtraukos bei 3 straipsnis pakeičiami šia direktyva valstybėms narėms, kurioms ši direktyva yra privaloma, nedarant poveikio tų valstybių narių pareigoms, susijusioms su [šio pamatinio sprendimo] perkėlimo į nacionalinę teisę terminais.

2. Valstybėms narėms, kurioms ši direktyva yra privaloma, nuorodos į 1 dalyje nurodyt[as] <…> [Pamatinio sprendimo 2005/212] nuostatas laikomos nuorodomis į šią direktyvą.“

Bulgarijos teisė

Konfiskavimo įstatymas

20 Iki *Zakon za otnemane v polza na darzhavata na nezakono pridobito imushestvo* (Neteisėtai įgyto turto paėmimo valstybės naudai įstatymas) (DV, Nr. 38, 2012 m. gegužės 18 d., toliau – Konfiskavimo įstatymas), kuris įsigaliojo 2012 m. lapkričio 19 d. ir buvo panaikintas *Zakon za protivodeystvie na korupsiata i za otnemane na nezakono pridobitoto imushestvo* (Kovos su korupcija ir neteisėtai įgyto turto paėmimo įstatymas) (DV, Nr. 7, 2018 m. sausio 19 d.), panaikinimo 2018 m. sausio 19 d. jo 1 straipsnyje buvo numatyta:

„1. Šis įstatymas reglamentuoja neteisėtai įgyto turto konfiskavimo valstybės naudai sąlygas ir tvarką.

2. 1 dalyje nurodytas turtas – tai turtas, dėl kurio nenustatyta, kad jis įgytas teisėtomis pajamomis.“

21 Konfiskavimo įstatymo 2 straipsnio 1 dalyje buvo nustatyta:

„Pagal šį įstatymą procedūra pradedama neatsižvelgiant į dėl tiriamo asmens ir (arba) su juo susijusių asmenų pradėtą baudžiamąjį procesą.“

22 Šio įstatymo 5 straipsnio 1 dalyje buvo nurodyta:

„[Turto konfiskavimo komisija] yra specializuota, nepriklausoma ir nuolatinė nacionalinė institucija.“

23 Minėto įstatymo 21 straipsnyje buvo nustatyta:

„1. [Turto konfiskavimo komisija] pradeda šiame įstatyme numatytą procedūrą, jei yra pagrįstų priežasčių įtarti, kad tam tikras turtas buvo įgytas neteisėtai.

2. Tokių pagrįstų priežasčių yra tuomet, kai atlikus tyrimą paaiškėja, kad asmens, dėl kurio atliekamas tyrimas, turtui būdingi esminiai neatitikimai.“

24 Konfiskavimo įstatymo 22 straipsnio 1 dalyje buvo numatyta:

„Tyrimas pagal 21 straipsnio 2 dalį pradedamas atitinkamos teritorinės direkcijos direktoriaus sprendimu, jei asmuo kaltinamas dėl nusikalstamos veikos, numatytos:

<…>

8. [*Nakazatelen kodeks* (Baudžiamasis kodeksas)] 201–203 straipsniuose;

<…>“

25 Šio įstatymo 66 straipsnyje buvo nustatyta:

„1. Turtas, kurį tiriamas asmuo perleido arba perdavė kaip piniginį ar nepiniginį įnašą į juridinio asmens kapitalą, konfiskuojamas, jei juridiniam asmeniui vadovaujantys ar jį kontroliuojantys asmenys žinojo arba tomis aplinkybėmis galėjo įtarti, kad turtas įgytas neteisėtai.

2. Taip pat konfiskuojamas juridinio asmens, kurį atskirai ar kartu kontroliuoja tiriamas asmuo ir (arba) su juo susiję asmenys, neteisėtai įgytas turtas.

<…>“

26 Minėto įstatymo 75 straipsnio 1 dalyje buvo nurodyta:

„Tiriamam asmeniui ir 64, 65, 66, 67 ir 71 straipsniuose nurodytiems asmenims pareiškiamas ieškinys dėl neteisėtai įgyto turto konfiskavimo valstybės naudai.“

27 To paties įstatymo 76 straipsnio 2 dalyje buvo įtvirtinta:

„Tiriamas asmuo ir 64, 66, 65, 67 ir 71 straipsniuose nurodyti asmenys laikomi atsakovais byloje.“

28 Konfiskavimo įstatymo 80 straipsnyje buvo nustatyta:

„Šiame skirsnyje nereglamentuotais klausimais taikomos *Grazhdanski-protsesualen kodeks* [(Civilinio proceso kodeksas)] nuostatos.“

Civilinio proceso kodeksas

29 Civilinio proceso kodekso 17 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Teismas sprendžia dėl visų sprendimui byloje priimti reikšmės turinčių klausimų, išskyrus klausimą, ar buvo padaryta nusikalstama veika.“

Baudžiamasis kodeksas

30 Baudžiamojo kodekso 53 straipsnyje numatyta:

„1. Neatsižvelgiant į baudžiamąją atsakomybę, valstybės naudai konfiskuojami:

a) kaltam asmeniui priklausantys daiktai, skirti naudoti arba panaudoti darant tyčinę nusikalstamą veiką;

b) kaltam asmeniui priklausantys daiktai, kurie buvo nusikalstamos veikos dalykas – šio kodekso specialiojoje dalyje aiškiai nurodytais atvejais.

2. Valstybės naudai taip pat konfiskuojami:

a) daiktai, kurie yra nusikalstamos veikos dalykas ar priemonė ir kurias draudžiama disponuoti; taip pat

b) dėl nusikalstamos veikos gauti daiktai, jeigu jie neturi būti grąžinti ar atlyginti. Kai įgytų daiktų nėra arba jie buvo perleisti, konfiskuojama jų vertę atitinkanti suma.“

31 Šio kodekso 201 straipsnyje nustatyta:

„Pareigūnas, pasisavinęs svetimas lėšas, daiktus ar kitas vertybes, kurie buvo jo žinioje arba buvo patikėti jam saugoti ar valdyti, už tokį turto pasisavinimą einant pareigas baudžiamas laisvės atėmimu iki aštuonerių metų, teismas taip pat gali nurodyti konfiskuoti iki pusės kalto asmens turto ir atimti iš jo teises <…>“

32 Minėto kodekso 203 straipsnio 1 dalyje nurodyta:

„Už ypač didelės vertės turto pasisavinimą einant pareigas, kuris laikomas labai sunkiu atveju, baudžiama laisvės atėmimu nuo dešimties iki dvidešimties metų.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

33 2014 m. liepos mėn. *Sofiyska gradska prokuratura* (Sofijos miesto prokuratūra, Bulgarija) Turto konfiskavimo komisijai pranešė, kad pradėjo BP baudžiamąjį persekiojimą dėl to, kad jis, būdamas Bulgarijos banko stebėtojų tarybos pirmininkas, nuo 2011 m. gruodžio mėn. iki 2014 m. birželio 19 d. sąmoningai kurstė kitus asmenis pasisavinti minėto banko lėšas, taip pažeidžiant Baudžiamojo kodekso 201 straipsnį ir 203 straipsnio 1 dalį; tų lėšų bendra vertė sudarė daugiau nei 205 mln. Bulgarijos levų (BGN) (apie 105 mln. EUR).

34 Iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad šis baudžiamasis persekiojimas tebevyksta, t. y. dar nėra priimta galutinio nuosprendžio ar net įsiteisėjusio apkaltinamojo nuosprendžio.

35 Turto konfiskavimo komisija ištyrė laikotarpį nuo 2004 m. rugpjūčio 4 d. iki 2010 m. rugpjūčio 4 d. ir, be kita ko, nustatė, kad BP ir jo šeimos nariai turi didelės vertės, neatitinkančios jų teisėtų pajamų, banko indėlius, kad jie vykdė banko operacijas su lėšomis, kurių kilmė negali būti nustatyta, kad jie įsigijo didelės vertės kilnojamąjį ir nekilnojamąjį turtą ir kad BP gaudavo atlygį pagal sutartis, kurios, kaip teigiama, yra fiktyvios, o iš tokių fiktyvių sandorių gautos pajamos buvo skirtos nuslėpti neteisėtai lėšų, iš kurių buvo įgytas BP turtas, kilmei.

36 2015 m. gegužės 14 d. sprendimu Turto konfiskavimo komisija, remdamasi Konfiskavimo įstatymo 22 straipsnio 1 dalies 8 punktu, pradėjo teismo procesą *Sofiyski gradski sad* (Sofijos miesto teismas, Bulgarija), siekdama, kad būtų konfiskuotas BP, jo šeimos narių, taip pat su BP susijusių ar jo kontroliuojamų trečiųjų asmenų neteisėtai įgytas turtas, jo vertę atitinkanti pinigų suma (tais atvejais, kai turtas perparduotas) arba turtas, į kurį buvo paverstas tas neteisėtai įgytas turtas.

37 Turto konfiskavimo komisijos prašymu *Sofiyski gradski sad* (Sofijos miesto teismas) pritaikė laikinąsias apsaugos priemones turtui, kurį buvo prašoma konfiskuoti.

38 Vykstant procesui prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiame teisme BP ir kai kurie atsakovai pagrindinėje byloje tvirtino, kad Turto konfiskavimo komisijos pareikštas ieškinys dėl turto konfiskavimo yra nepriimtinas dėl to, kad prieštarauja Direktyvai 2014/42. Iš tiesų pagal šią direktyvą reikalaujama, kad turto konfiskavimas būtų grindžiamas įsiteisėjusiu apkaltinamuoju nuosprendžiu, o pagrindinėje byloje jis nepriimtas. BP ir minėti atsakovai mano, kad Sąjungoje nėra nusavinimą reglamentuojančių nuostatų, todėl konfiskavimas gali būti vykdomas tik remiantis įsiteisėjusiu apkaltinamuoju nuosprendžiu. Tos pačios šalys mano, kad pažeidžiant, be kita ko, nekaltumo prezumpciją ir teisę į teisingą bylos nagrinėjimą atsakovai pagrindinėje byloje vertinami taip, lyg jie buvo teisiami ir nuteisti įsiteisėjusiu teismo nuosprendžiu.

39 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad iš Konfiskavimo įstatymo aiškiai matyti, jog nusavinimo procedūra civilines bylas nagrinėjančiame teisme nepriklauso nuo tiriamam asmeniui arba su juo susijusiems ir (arba) kontroliuojamiems asmenims iškeltos baudžiamosios bylos. Nusavinimo procedūrai pradėti pakanka vien pareikštų kaltinimų. Vis dėlto, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo teigimu, iš Direktyvos 2014/42 teksto aišku, kad neturi būti atmetama baudžiamosios bylos ir nusavinimo procedūros ryšio galimybė ir kad pastaroji procedūra neturi būti pradedama, kol neužbaigta baudžiamoji byla. Taigi, tas teismas mano, kad Konfiskavimo įstatymu peržengiamos Direktyvoje 2014/42 numatyto minimalaus suderinimo ribos, todėl jis prieštarauja šiai direktyvai. Kadangi BP dar nėra nuteistas už pagrindinėje byloje nagrinėjamas veikas, minėtas teismas mano, kad nusavinimo procedūra turėtų būti sustabdyta, kol bus užbaigta BP iškelta baudžiamoji byla.

40 Vis dėlto abejodamas dėl Direktyvos 2014/42 nuostatų aiškinimo *Sofiyski gradski sad* (Sofijos miesto teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar Direktyvos [2014/42] 1 straipsnio 1 dalis, kurioje nustatytos „būtiniausios taisyklės, reglamentuojančios turto įšaldymą, siekiant jį prireikus vėliau konfiskuoti“, turi būti aiškinama taip, kad pagal ją valstybės narės turi teisę nustatyti nusavinimo, nepagrįsto teismo nuosprendžiu, taisykles?

2. Ar pagal Direktyvos [2014/42] 1 straipsnio 1 dalį, aiškinamą kartu su 4 straipsnio 1 dalimi, pakanka tik iškelti baudžiamąją bylą asmeniui, kurio turtas yra konfiskavimo objektas, kad būtų galima inicijuoti ir įvykdyti nusavinimo procedūrą?

3. Ar galimas toks platus Direktyvos [2014/42] 4 straipsnio 2 dalyje nurodytų pagrindų aiškinimas, pagal kurį yra leidžiamas nusavinimas be teismo nuosprendžio?

4. Ar Direktyvos [2014/42] 5 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad jau vien tuo atveju, kai turto vertė neatitinka asmens teisėtai gautų pajamų, turtinė teisė gali būti atimta kaip įgyta tiesiogiai ar netiesiogiai dėl nusikalstamos veikos, nesant įsiteisėjusio teismo nuosprendžio, kuriuo konstatuota, kad asmuo įvykdė nusikalstamą veiką?

5. Ar Direktyvos [2014/42] 6 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad pagal ją konfiskavimas iš trečiųjų asmenų yra papildoma ar alternatyvi tiesioginio konfiskavimo priemonė arba papildoma išplėstinio konfiskavimo priemonė?

6. Ar Direktyvos [2014/42] 8 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad pagal ją garantuojamas ir nekaltumo prezumpcijos taikymas, ir teismo nuosprendžiu nepagrįsto konfiskavimo draudimas?“

Dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priimtinumo

41 Turto konfiskavimo komisija, Bulgarijos ir Čekijos vyriausybės teigia, kad prašymas priimti prejudicinį sprendimą nepriimtinas.

42 Šių suinteresuotųjų šalių teigimu, Direktyvos 2014/42 išaiškinimas nėra svarbus priimant sprendimą pagrindinėje byloje. Visų pirma šia direktyva siekiama nustatyti būtiniausias taisykles, reglamentuojančias turto konfiskavimą baudžiamosiose bylose, o pagrindinėje byloje pradėta nusavinimo procedūra nepriklauso nuo baudžiamojo proceso eigos ar rezultato. Be to, minėtos komisijos ieškinys dėl turto konfiskavimo pareiškiamas dėl Baudžiamojo kodekso 201–203 straipsniuose numatytos nusikalstamos veikos, t. y. lėšų pasisavinimo. Tačiau šis pažeidimas nėra paminėtas nė viename iš Direktyvos 2014/42 3 straipsnyje, kuriame apibrėžiama šios direktyvos materialioji taikymo sritis, nurodytų teisės aktų. Galiausiai Turto konfiskavimo komisija ir Bulgarijos vyriausybė nurodo, kad pagal Direktyvos 2014/42 12 straipsnį ši direktyva turėjo būti perkelta į nacionalinę teisę iki 2016 m. spalio 4 d., o procesas prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiame teisme buvo pradėtas 2016 m. kovo 22 d., todėl šios direktyvos nuostatos pagrindinei bylai netaikomos *ratione temporis*.

43 Šiuo klausimu svarbu priminti, kad pagal suformuotą jurisprudenciją nacionalinio teismo pateiktiems klausimams dėl Sąjungos teisės aiškinimo, atsižvelgiant į jo paties nurodytas faktines aplinkybes ir teisinius pagrindus, kurių tikslumo Teisingumo Teismas neprivalo tikrinti, taikoma svarbumo prezumpcija. Nacionalinio teismo pateiktą prašymą priimti prejudicinį sprendimą Teisingumo Teismas gali atmesti, tik jei akivaizdu, jog prašymas išaiškinti Sąjungos teisę visiškai nesusijęs su pagrindinės bylos faktais ar dalyku, kai problema hipotetinė arba Teisingumo Teismui nežinomos faktinės aplinkybės ir teisiniai pagrindai, būtini, kad jis galėtų naudingai atsakyti į jam pateiktus klausimus (2008 m. birželio 24 d. Sprendimo *Commune de Mesquer*, C-188/07, EU:C:2008:359, 30 punktas ir 2018 m. lapkričio 13 d. Sprendimo *Levola Hengelo*, C-310/17, EU:C:2018:899, 28 punktas).

44 Vis dėlto, jeigu, kaip šioje byloje, nėra akivaizdu, kad Sąjungos teisės nuostatos išaiškinimas neturi jokio ryšio su pagrindinės bylos aplinkybėmis ar dalyku, šios teisės nuostatos netaikymu pagrindinėje byloje grindžiamas prieštaravimas sietinas ne su prašymo priimti prejudicinį sprendimą priimtinumu, bet su pateiktų klausimų esme (žr. 2019 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Slovenské elektrárne*, C-376/18, EU:C:2019:1068, 29 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

45 Taigi prašymas priimti prejudicinį sprendimą priimtinas.

Dėl esmės

Pirminės pastabos

46 Pagal nacionalinių teismų ir Teisingumo Teismo bendradarbiavimo procedūrą, įtvirtintą SESV 267 straipsnyje, Teisingumo Teismas nacionaliniam teismui turi pateikti naudingą atsakymą, kuris jam leistų išspręsti jo nagrinėjamą bylą. Tokiu atveju Teisingumo Teismui gali tekti performuluoti jam pateiktus klausimus. Tai, kad nacionalinis teismas formaliai pateikė prejudicinį klausimą, nurodydamas tam tikras Sąjungos teisės nuostatas, netrukdo Teisingumo Teismui pateikti šiam teismui visų aiškinimo aspektų, kurie gali būti naudingi sprendimui to teismo nagrinėjamoje byloje priimti, neatsižvelgiant į tai, ar jis juos nurodė savo pateiktuose klausimuose. Šiuo klausimu Teisingumo Teismas turi iš visos nacionalinio teismo pateiktos informacijos ir, be kita ko, iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą motyvuojamosios dalies atrinkti Sąjungos teisės klausimus, aiškintinus atsižvelgiant į bylos dalyką (2019 m. gruodžio 5 d. Sprendimo *EVN Bulgaria Toplofikatsia ir Toplofikatsia Sofia*, C-708/17 ir C-725/17, EU:C:2019:1049, 46 punktas ir nurodyta jurisprudencija).

47 Savo klausimuose prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas Teisingumo Teismo teiraujasi dėl Direktyvos 2014/42 aiškinimo. Tačiau, kaip savo išvados 41 punkte pažymėjo generalinė advokatė, nutartyje dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą nurodytas lėšų pasisavinimas nėra vienas iš nusikaltimų, patenkančių į Direktyvos 2014/42 3 straipsnyje išsamiai išvardytų teisės aktų taikymo sritį, todėl nacionalinio proceso, kurį inicijavo Turto konfiskavimo komisija, dalykas nepatenka į šios direktyvos materialiąją taikymo sritį.

48 Be to, iš Direktyvos 2014/42 14 straipsnio 1 dalies matyti, kad tik pirmos keturios Pamatinio sprendimo 2005/212 1 straipsnio įtraukos ir 3 straipsnis šia direktyva pakeičiami valstybėms narėms, kurioms ši direktyva yra privaloma, todėl, kaip savo išvados 48 ir 49 punktuose iš esmės nurodė generalinė advokatė, minėto Pamatinio sprendimo 2, 4 ir 5 straipsniai toliau galioja priėmus Direktyvą 2014/42.

49 Nagrinėjamu atveju iš Pamatinio sprendimo 2005/212 2 straipsnio 1 dalies formuluotės matyti, kad valstybės narės turi imtis būtinų priemonių, kad galėtų konfiskuoti visas ar dalį nusikaltimo priemonių ir pajamų, įgytų iš nusikalstamų veikų, už kurias baudžiama laisvės atėmimu daugiau kaip vieniems metams, o už prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nurodytas nusikalstamas veikas baudžiama laisvės atėmimu nuo 10 iki 20 metų, todėl jos gali patekti į šio pamatinio sprendimo taikymo sritį.

50 Darytina išvada, kad, nedarant poveikio Pamatinio sprendimo 2005/212 aiškinimui ir taikymo sričiai, jo nuostatos neabejotinai yra Sąjungos teisės nuostatos, į kurias, turint omenyje pagrindinės bylos dalyką ir prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo pateiktą informaciją, Teisingumo Teismas turi atsižvelgti, kad naudingai atsakytų į jam pateiktus klausimus.

Dėl prejudicinių klausimų

51 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad savo klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Pamatinis sprendimas 2005/212 turi būti aiškinamas taip, kad juo draudžiama valstybės narės teisės nuostata, kurioje numatyta, kad neteisėtai įgytas turtas nacionalinio teismo nurodymu konfiskuojamas pasibaigus procesui, kuris nėra susijęs nei su nusikalstamos veikos konstatavimu, nei *a fortiori* su tokios nusikalstamos veikos padarymu įtariamų asmenų nuteisimu.

52 Atsakant į šį klausimą reikia priminti, kad Pamatinis sprendimas 2005/212 pagrįstas iki Lisabonos sutarties galiojusios ES sutarties redakcijos VI antraštinės dalies „Policijos ir teisminio bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose nuostatos“ nuostatomis, konkrečiai kalbant ES 29 straipsniu, 31 straipsnio 1 dalies c punktu ir 34 straipsnio 2 dalies b punktu.

53 ES 31 straipsnio 1 dalies c punkte nurodyta, kad bendrą veiklą, susijusią su bendradarbiavimu baudžiamosiose bylose, sudaro valstybėse narėse taikomų teisės normų suderinamumo užtikrinimas tokiu mastu, koks gali būti reikalingas tokiam bendradarbiavimui gerinti. Taigi, kaip nurodyta Pamatinio sprendimo 2005/212 10 konstatuojamojoje dalyje, juo siekiama užtikrinti, kad visos valstybės narės turėtų veiksmingas taisykles, reglamentuojančias nusikalstamu būdu įgytų pajamų konfiskavimą.

54 Taigi Pamatinio sprendimo 2005/212 2 straipsnio 1 dalyje reikalaujama, kad valstybės narės imtųsi būtinų priemonių, kad galėtų konfiskuoti visas ar dalį nusikaltimo priemonių ir pajamų, įgytų iš nusikalstamos veikos, už kurią baudžiama laisvės atėmimu daugiau kaip vieniems metams, arba turtą, kurio vertė atitinka tokias lėšas, o jo 1 straipsnio ketvirtoje įtraukoje „konfiskacija“ apibrėžiama kaip byloje dėl nusikaltimo arba nusikaltimų teismo numatyta turto galutinio atėmimo bausmė arba priemonė.

55 Be to, kaip matyti iš Pamatinio sprendimo 2005/212 10 konstatuojamosios dalies, jis yra susijęs su Danijos Karalystės pasiūlytu projektu, kuriuo remiantis buvo priimtas 2006 m. spalio 6 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2006/783/TVR dėl tarpusavio pripažinimo principo taikymo nutarimams konfiskuoti (OL L 328, 2006, p. 59). Kaip pažymėta to pamatinio sprendimo 8 konstatuojamojoje dalyje, jo tikslas yra palengvinti bendradarbiavimą tarp valstybių narių dėl nutarimų konfiskuoti turtą tarpusavio pripažinimo ir vykdymo tokiu būdu, kad valstybės narės būtų įpareigotos pripažinti ir vykdyti savo teritorijoje kitos valstybės narės kompetentingo teismo baudžiamosiose bylose priimtus nutarimus konfiskuoti.

56 Vadinasi, atsižvelgiant į Pamatinio sprendimo 2005/212 tikslus, formuluotę ir jo priėmimo aplinkybes reikia konstatuoti, kad minėtas pamatinis sprendimas yra aktas, skirstas įpareigoti valstybes nares nustatyti bendras būtiniausias taisykles, reglamentuojančias nusikaltimo priemonių ir pajamų iš nusikaltimų konfiskavimą siekiant palengvinti baudžiamosiose bylose priimtų nutarimų konfiskuoti abipusį pripažinimą, kaip taip pat iš esmės pažymėjo generalinė advokatė savo išvados 63 punkte.

57 Taigi Pamatiniame sprendime 2005/212 nereglamentuojamas nusikaltimo priemonių ir pajamų iš nusikaltimų konfiskavimas, kurį valstybės narės teismas skiria vykstant ar pasibaigus procesui, nesusijusiam su vienos ar kelių nusikalstamų veikų nustatymu.

58 Tokio aiškinimo visiškai nepaneigia minėto pamatinio sprendimo 2 straipsnio 2 dalis.

59 Iš tiesų šioje nuostatoje tik nurodyta, kad mokesčių teisės pažeidimų atvejais valstybės narės gali naudoti kitas nei baudžiamąsias procedūras, skirtas iš pažeidėjo atimti nusikalstamu būdu įgytas lėšas. *A contrario* ji negali būti aiškinama kaip reiškianti, kad valstybės narės neturi galimybės nustatyti kitas konfiskavimo procedūras nei su mokestiniais nusikaltimais nesusijusios baudžiamosios procedūros. Iš tiesų toks draudimas viršytų Pamatiniame sprendime 2005/212 įtvirtintų būtiniausių taisyklių taikymo sritį.

60 Panašu, kad nagrinėjamu atveju prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiame teisme nagrinėjama konfiskavimo procedūra yra civilinio pobūdžio ir kad nacionalinėje teisėje ji egzistuoja kartu su baudžiamosios teisės konfiskavimo sistema. Tiesa, pagal Konfiskavimo įstatymo 22 straipsnio 1 dalį tokią procedūrą inicijuoja Turto konfiskavimo komisija, kai jai pranešama apie tai, kad asmuo kaltinamas padaręs tam tikrą nusikalstamą veiką. Vis dėlto iš Teisingumo Teismo turimos bylos medžiagos ir per teismo posėdį Turto konfiskavimo komisijos, Bulgarijos vyriausybės ir Europos Komisijos pateiktų paaiškinimų matyti, kad pagal minėto įstatymo nuostatas inicijavus tokią procedūrą, taikomą tik turtui, kuris, kaip teigiama, įgytas neteisėtai, ji vykdoma neatsižvelgiant į galimą baudžiamąjį procesą prieš asmenį, įtariamą įvykdžius nusikaltimus, ir tokio proceso baigtį, konkrečiai kalbant, galimą tokio asmens nuteisimą.

61 Šiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad sprendimas, kurį prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi priimti pagrindinėje byloje, nėra priimamas vykstant ar pasibaigus procesui dėl vienos ar kelių nusikalstamų veikų. Taigi jis nepatenka į Pamatinio sprendimo 2005/212 taikymo sritį.

62 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pateiktus klausimus reikia atsakyti, kad Pamatinis sprendimas 2005/212 turi būti aiškinamas taip, kad juo nedraudžiamos valstybės narės teisės nuostatos, kuriose numatyta, kad neteisėtai įgytas turtas nacionalinio teismo nurodymu konfiskuojamas pasibaigus procesui, kuris nėra susijęs nei su nusikalstamos veikos konstatavimu, nei *a fortiori* su tokios nusikalstamos veikos padarymu įtariamų asmenų nuteisimu.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

63 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

2005 m. vasario 24 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2005/212/TVR dėl nusikalstamu būdu įgytų lėšų, nusikaltimo priemonių ir turto konfiskavimo turi būti aiškinamas taip, kad juo nedraudžiamos valstybės narės teisės nuostatos, kuriose numatyta, kad neteisėtai įgytas turtas nacionalinio teismo nurodymu konfiskuojamas pasibaigus procesui, kuris nėra susijęs nei su nusikalstamos veikos konstatavimu, nei *a fortiori* su tokios nusikalstamos veikos padarymu įtariamų asmenų nuteisimu.

Parašai.